PORTÁL NÚKIB

Definice regulovaných služeb v odvětví 16. Digitální infrastruktura a služby

TLP:CLEAR

Verze 1.4

Národní úřad
pro kybernetickou
a informační bezpečnost

Obsah

1 Co se dozvím v tomto dokumentu? ... 3

2 Regulované služby ... 3

16.1 Poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací ... 3

16.2 Zajišťování veřejné komunikační sítě ... 5

16.3 Poskytování služby výměnného uzlu internetu (IXP) ... 6

16.4 Poskytování služby systému překladu doménových jmen s výjimkou služby poskytované jako součást regulované služby podle bodu 16.1 ... 6

16.5 Poskytování služby registrace a správy doménových jmen ... 7

16.6 Správa a provoz registru domény nejvyšší úrovně ... 8

16.7 Správa a provoz domény gov.cz ... 9

16.8 Poskytování služby cloud computingu ... 9

16.9 Poskytování služby datového centra ... 10

16.10 Poskytování služby sítě pro doručování obsahu (CDN) ... 11

16.11 Správa kvalifikovaného systému elektronické identifikace ... 12

16.12 Poskytování služby vytvářející důvěru (TSP) ... 13

16.13 Poskytování řízené služby s výjimkou služby uvedené v bodu 16.14 (MSP) ... 14

16.14 Poskytování řízené bezpečnostní služby (MSSP) ... 14

16.15 Poskytování služby on-line tržiště ... 15

16.16 Poskytování služby internetového vyhledávače ... 16

16.17 Poskytování platformy sociální sítě ... 17

16.18 Provozování Národního CERT ... 18

3 Podmínky využití informací ... 19

1 Co se dozvím v tomto dokumentu?

Tento podpůrný materiál nabízí praktický přehled služeb spadajících do odvětví digitální infrastruktura a služby a výklad sloužící ke správné identifikaci relevantních regulovaných služeb. U každé služby stručně vysvětlujeme základní charakteristiky fungování služby, uvádíme příklady poskytovatelů a zvýrazňujeme relevantní znaky pro zařazení do regulace. Uvedené příklady poskytovatelů slouží čistě pro ilustraci a nijak nevychází z databáze poskytovatelů regulovaných služeb nebo dříve regulovaných organizací. Závěrem dodáváme, že u služeb, které se odkazují na konkrétní právní předpisy, nemůže NÚKIB podávat závazný výklad. K tomu je vždy oprávněn jen gestor takového předpisu.

Pokud máte jakékoliv další otázky, podívejte se na portal.nukib.gov.cz nebo nám napište na regulace@nukib.gov.cz.

Tento dokument slouží jako podpůrné vodítko, nenahrazuje žádný ze zákonů ani prováděcích právních předpisů. Právo změny tohoto dokumentu vyhrazeno.

Informace obsažené v dokumentu se vztahují k právní úpravě účinné ke dni platnosti publikované verze dokumentu.

2 Regulované služby

16.1 Poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací

Co to je?

Službou elektronických komunikací se rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu prostřednictvím sítí elektronických komunikací. Zahrnuje například služby přístupu k internetu, interpersonální komunikační služby (například volání a SMS) nebo třeba šíření rozhlasového či televizního signálu.

Veřejně dostupnou službou elektronických komunikací je podle § 2 odst. 3 písm. e) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), služba, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen. Služba přitom nemusí být nabízena bez omezení všem.

Veřejně dostupná může být i služba nabízená skupině potenciálních zákazníků vymezené obecnými znaky, například působením v určitém odvětví nebo v určité lokalitě (například služba nabízená všem bankám splňujícím obecně stanovené podmínky). Neveřejné poskytování se naproti tomu vyznačuje tím, že je služba určena výhradně uzavřenému okruhu konkrétních, předem určených subjektů, bez úmyslu nabízet ji dalším zájemcům mimo tento okruh. Rozhodující proto není samotný počet zákazníků, ale způsob vymezení osob, kterým je služba nabízena (veřejně dostupnou tak může být i služba, kterou aktuálně využívá pouze jeden zákazník).

Jak to funguje?

Poskytovatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací umožňuje zákazníkům využívat například službu přístupu k internetu, volání, SMS nebo také službu přenosu dat. Podle druhu služby může zřizovat internetové přípojky, poskytovat SIM karty nebo telefonní čísla či zajišťovat přenos signálů mezi jednotlivými místy. Službu může poskytovat prostřednictvím vlastní sítě nebo s využitím sítě jiného subjektu (například při volání zákazníkovi jiného operátora je hovor díky propojení sítí předán do sítě tohoto operátora a doručen volanému). Povinností poskytovatele regulované služby je zajistit nejen poskytování služby, ale i její integritu a bezpečnost.

Příklady poskytovatelů

Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) vede Evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích, která obsahuje údaje o podnikatelích a činnostech oznámených podle § 13 zákona o elektronických komunikacích. Oznamovací povinnost se však nevztahuje na všechny poskytovatele, například na poskytovatele interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech.

Samotná skutečnost, že subjekt není v evidenci ČTÚ uveden, proto nevylučuje, že poskytuje veřejně dostupnou službu elektronických komunikací a může spadat pod regulaci podle zákona č. 264/2025 Sb., o kybernetické bezpečnosti (dále jen „zákon o kybernetické bezpečnosti“).

Mezi největší poskytovatele patří např. společnosti O2 Czech Republic, T-Mobile Czech Republic, CETIN, Vodafone Czech Republic, PODA, STARNET. Poskytovateli však mohou být i menší místní společnosti nebo subjekty zaměřené na určitý okruh zákazníků.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Regulace zahrnuje poskytovatele, kteří jsou regulováni podle zákona o elektronických komunikacích a kteří fakticky poskytují veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.

Do režimu vyšších povinností spadá poskytovatel, který splňuje alespoň jednu z následujících podmínek vyhlášky č. 408/2025 Sb., o regulovaných službách (dále jen „vyhláška o regulovaných službách“):

- je středním nebo velkým podnikem,
- poskytuje veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím nejméně 350 000 aktivních mobilních SIM karet na území České republiky,
- poskytuje nejméně 100 000 aktivních pevných internetových přípojek na území České republiky.

Do režimu nižších povinností spadá poskytovatel, který je malým podnikem nebo mikropodnikem a současně nesplňuje podmínky pro zařazení do režimu vyšších povinností.

Do regulace nespadá zprostředkování přístupu ke službě elektronických komunikací třetí strany. Například restaurace nebo provozovny rychlého občerstvení, které svým zákazníkům pouze umožňují připojení k Wi-Fi, nepředstavují poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických

komunikací. Tyto subjekty odebírají služby elektronických komunikací a zprostředkovávají jejich užívání svým zákazníkům.

16.2 Zajišťování veřejné komunikační sítě

Co to je?

Zajišťováním veřejné komunikační sítě se rozumí zřízení sítě, její provozování, dohled nad ní nebo její zpřístupnění (§ 2 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích). Veřejnou komunikační sítí je síť, která slouží zcela nebo převážně k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a podporuje přenos informací mezi koncovými body sítě, případně síť, jejímž prostřednictvím je poskytována služba šíření rozhlasového a televizního vysílání. Může jít například o pevné, mobilní, optické nebo rádiové sítě.

Samotné vybudování nebo vlastnictví infrastruktury ještě nemusí znamenat zajišťování veřejné komunikační sítě. Rozhodující je, jakou činnost subjekt ve vztahu k síti skutečně vykonává, tedy zda ji zřizuje, provozuje, dohlíží na ni nebo ji zpřístupňuje. Podnikatel, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejnou komunikační síť, se označuje jako operátor.

Jak to funguje?

Operátor zajišťuje fungování veřejné komunikační sítě. V závislosti na své konkrétní roli může síť zřídit, provozovat její prvky, dohlížet na její fungování nebo ji zpřístupňovat jiným subjektům (například stožáry, vysílače, optické vlákno, ústředny). Nemusí přitom sám vlastnit, vybudovat ani provozovat všechny části infrastruktury využívané pro fungování sítě. Operátor zajišťuje nepřetržitý provoz sítě, její kapacitu a bezpečnost, propojuje ji s jinými sítěmi a nabízí přístup dalším poskytovatelům podle zákona o elektronických komunikacích a rozhodnutí ČTÚ.

Příklady poskytovatelů

ČTÚ vede Evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích, která obsahuje údaje o podnikatelích a činnostech oznámených podle § 13 zákona o elektronických komunikacích.

Mezi největší poskytovatele patří např. společnosti O2 Czech Republic, T-Mobile Czech Republic, CETIN, Vodafone Czech Republic, PODA, STARNET.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Regulace zahrnuje poskytovatele, kteří jsou regulováni podle zákona o elektronických komunikacích a kteří fakticky zajišťují veřejnou komunikační síť.

Do režimu vyšších povinností spadá poskytovatel, který splňuje alespoň jednu z následujících podmínek vyhlášky o regulovaných službách:

- je středním nebo velkým podnikem,
- poskytuje veřejně dostupnou službu elektronických komunikací prostřednictvím nejméně 350 000 aktivních mobilních SIM karet na území České republiky,

- poskytuje nejméně 100 000 aktivních pevných internetových přípojek na území České republiky.

Do režimu nižších povinností spadá poskytovatel, který je malým podnikem nebo mikropodnikem a současně nesplňuje podmínky pro zařazení do režimu vyšších povinností.

16.3 Poskytování služby výměnného uzlu internetu (IXP)

Co to je?

Výměnný uzel internetu (IXP – Internet Exchange Point) je fyzické místo, kde se přímo propojují různé sítě (autonomní systémy), aby si vyměňovaly data bez prostředníka. Výměnný uzel internetu zajišťuje plynulou komunikaci mezi odlišnými sítěmi, čímž umožňuje správné fungování sítě Internet a usnadňuje její provoz.

Jak to funguje?

Uzel funguje jako neutrální platforma – nezasahuje do dat, jen umožňuje jejich směrování mezi členy. Typicky je umístěn v datacentrech a pracuje na vysokých kapacitách (Tbps), takže jeho dostupnost je zásadní pro plynulý provoz internetu.

Příklady poskytovatelů

NIX.CZ, Peering.cz, DE-CIX (Německo), AMS-IX (Nizozemsko) nebo LINX (Velká Británie).

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Regulace zahrnuje poskytovatele, kteří jsou velkým podnikem, do vyššího režimu stejně tak jako poskytovatele, kteří umožňují propojení nejméně 100 nezávislých sítí s datovým tokem alespoň 1 Tbps. Objem datového toku je počítán jako měsíční průměr pětiminutových průměrů toku přes všechny přípojky. Do režimu nižších povinností jsou zahrnuti poskytovatelé této služby, kteří jsou středním podnikem.

16.4 Poskytování služby systému překladu doménových jmen s výjimkou služby poskytované jako součást regulované služby podle bodu 16.1

Co to je?

Jedná se o službu, která umožňuje překlad doménových jmen – slov – na IP adresy – čísla. Můžeme si ji představit jako „telefonní seznam“. Ke konkrétním slovům/kombinacím slov je přiřazena konkrétní IP adresa. Tato služba zajišťuje, že po zadání slov do adresního řádku se uživatelův počítač připojí k IP adrese napárované se zadaným slovem – jako kdyby počítač vytočil telefonní číslo a hovor byl přijat.

Jak to funguje?

DNS je jako telefonní seznam internetu. Když napíšeš do prohlížeče seznam.cz, počítač se nejdřív zeptá rekurzivního DNS serveru – ten má za úkol dotaz vyřídit za tebe. Pokud odpověď nezná, postupně se doptá jiných serverů, dokud nenajde správnou adresu. Nakonec se dostane až k autoritativnímu DNS serveru, který drží „oficiální záznam“ o tom, kde daný web opravdu sídlí. Ten pošle IP adresu zpět, počítač si ji na chvíli zapamatuje a připojí se na správný server.

Díky DNS nemusíme psát dlouhá čísla jako 77.75.79.53, ale jen názvy webů, které si snadno pamatujeme.

Příklady poskytovatelů

Google, Cloudflare, CZ.NIC, registrátoři domén a webhostingy (např. WEDOS a.s.)

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Poskytovatel služeb systému překladu doménových jmen, s výjimkou poskytovatele, který tuto službu poskytuje jako součást regulované služby podle bodu 16.1., je poskytovatel regulované služby v režimu vyšších povinností v případě, že

a) aktivně poskytuje veřejně dostupné rekurzivní služby pro překlad doménových jmen koncovým uživatelům internetu, nebo

b) poskytuje autoritativní služby pro překlad doménových jmen pro použití třetí stranou pro více než 10 000 domén druhého řádu.

Z rozsahu této služby jsou vyjmuti poskytovatelé, kteří tuto službu poskytují jako součást regulované služby 16.1 Poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Veřejností služby se rozumí situace, kdy není nikdo z užívání služby předem vyloučen. Pokud si službu může kdokoliv zakoupit (i jako součást jiné služby), služba se stále považuje za veřejně dostupnou.

Poskytovatelé služby systému překladu doménových jmen se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.5 Poskytování služby registrace a správy doménových jmen

Co to je?

Jedná se o službu, která umožňuje registraci a správu doménových jmen pro koncové uživatele např. firmy/společnosti, organizace všeho druhu, jednotlivce. Doménové jméno je unikátní, čitelná adresa, která identifikuje a lokalizuje webové stránky, e-mailové servery a další služby na internetu. Lze si ho představit jako jméno a příjmení pro dům, který má jinak jen složité číselné souřadnice.

Hlavním účelem doménového jména je nahradit složité a pro člověka nezapamatovatelné IP adresy (např. IPv4 185.60.216.35 nebo IPv6 2001:200:8002:203:47ff:fea5:3085) snadno zapamatovatelným textovým řetězcem (např. wikipedia.org).

Jak to funguje?

Registrace domény znamená pronájem doménového jména od příslušného registru na určité časové období. Registrátor provádí registraci pro zákazníka a zajišťuje správu doménového jména, což zahrnuje aktualizace kontaktů, správu jmenných serverů (DNS) a prodlužování platnosti domény. Držitel domény je osoba nebo firma, která má právo doménu užívat. Registrátoři většinou poskytují i certifikáty o vlastnictví domény.

Příklady poskytovatelů

WEDOS, INTERNET CZ, ACTIVE 24

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Osoba poskytující služby registrace doménových jmen s přístupem k Centrálnímu registru pro více než 100 000 doménových jmen druhého řádu (v doméně .cz) je poskytovatel regulované služby v režimu nižších povinností.

Poskytovatel služby registrace doménového jména musí mít oprávnění od národního správce domény (např. CZ.NIC) a musí splňovat požadavky na transparentnost a bezpečnost. Tato služba je vázána na specifická pravidla a podmínky stanovené národním registrem. Současně platí, že povinnosti se vztahují pouze na osoby poskytující službu registrace v doméně .cz. Pokud osoba poskytuje službu v jiných doménách, povinnosti vyplývající ze ZKB se na ni nevztahují. Stejně tak jsou z režimu ZKB vyloučeni zprostředkovatelé doménových jmen, kteří nemají přímý přístup do Centrálního registru.

16.6 Správa a provoz registru domény nejvyšší úrovně

Co to je?

Jedná se o službu, která zajišťuje stabilitu a integritu dané doménové koncovky např. .cz, .com, .eu.

Jak to funguje?

Registr udržuje databázi všech registrací domén druhého řádu pod danou TLD (top level domain – doména nejvyšší úrovně). Registr určuje pravidla pro registraci domén, včetně podmínek, ceny a technických požadavků, a zajišťuje hladký provoz jmenných serverů, což je nezbytné pro funkčnost internetových domén.

Příklady poskytovatelů

Typicky jde o národní autoritu spravující národní doménu – v případě domény .cz je to CZ.NIC.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Osoba spravující a provozující registr domény nejvyšší úrovně je poskytovatel regulované služby v režimu vyšších povinností.

Za správce a provozovatele registru domény nejvyšší úrovně je třeba považovat subjekt, kterému byla dotčená doména nejvyšší úrovně delegována mezinárodní organizací ICANN.

Poskytovatelé služby správy a provozu registru domény nejvyšší úrovně se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.7 Správa a provoz domény gov.cz

Co to je?

Jedná se o správu a provoz domény gov.cz. Služba je poskytována k zajištění webových stránek státní správy České republiky pod centrální, důvěryhodnou a bezpečnou internetovou doménou druhého řádu – gov.cz.

Jak to funguje?

Správa zahrnuje pravidla pro registraci, provoz, bezpečnost a vizuální jednotnost státních webů a služeb, což přispívá k lepší organizaci a bezpečnosti veřejných digitálních služeb státu. Doména gov.cz slouží jako jednotná internetová doména pro státní správu a veřejné digitální služby České republiky.

Příklady poskytovatelů

Digitální a informační agentura (DIA)

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Osoba spravující a provozující doménu gov.cz je poskytovatel regulované služby v režimu vyšších povinností.

16.8 Poskytování služby cloud computingu

Co to je?

Cloud computing je způsob poskytování výpočetních služeb přes internet. Umožňuje subjektům efektivně využívat IT služby bez nutnosti vlastnit a spravovat fyzickou infrastrukturu.

Jak to funguje?

Cloudové služby umožňují vzdálený přístup k výpočetním zdrojům, jako jsou sítě, servery, operační systémy, software, úložiště a aplikace. Uživatel si tyto služby může sám aktivovat, upravit nebo

vypnout bez nutnosti kontaktovat poskytovatele. Výpočetní kapacity jsou přidělovány podle aktuální potřeby. Systém se navíc sám přizpůsobuje zatížení – výkon se pružně navýší nebo sníží podle toho, kolik uživatelů službu právě využívá. Data jsou uložena na serverech poskytovatele, které mohou být rozmístěny kdekoli na světě.

Příklady poskytovatelů

Amazon Web Services (AWS), Microsoft, Google, IBM, Oracle

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Předmětem regulace jsou podle aktuálního výkladu pouze takové služby cloud computingu, které uživatel může samostatně spravovat, např. měnit výkon nebo rozšiřovat úložiště, a to bez nutnosti zásahu ze strany poskytovatele. Regulace se proto dotkne hlavně poskytovatelů, kteří umožňují plnohodnotnou správu prostředí.

Zvláštní pozornost je věnována veřejným cloudům, které umožňují více nezávislým subjektům sdílet výpočetní zdroje, typicky prostřednictvím multitenantního modelu. Klíčovým prvkem je skutečná sdílenost výpočetních zdrojů. Naproti tomu privátní cloud, provozovaný výhradně pro jeden subjekt, není ze své podstaty sdílený, a podle výkladu tak do regulace nespadá. Upozorňujeme, že tato výjimka se logicky nevztahuje na singletenantní veřejné cloudy.

Režim povinností poskytovatele se odvíjí od velikosti podniku:

- velké podniky a státní poskytovatelé cloud computingu podléhají režimu vyšších povinností,
- střední podniky jsou zařazeny do režimu nižších povinností.

Poskytovatelé cloud computingu se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.9 Poskytování služby datového centra

Co to je?

Datové centrum je specializovaný prostor, kde jsou umístěny výpočetní a úložné servery a další IT technologie. Poskytovatel zde zajišťuje technické zázemí a bezpečnost dat.

Jak to funguje?

Služba datového centra tvoří základní fyzickou infrastrukturu, na které mohou fungovat další digitální služby, např. cloud computing. Klíčové je, že poskytovatel má technickou kontrolu nad prostředím, ve kterém data běží. Můžeme se setkat s formou housing (zákazník si do centra umístí vlastní zařízení) nebo hosting (zákazník využívá zařízení poskytovatele).

Příklady poskytovatelů

CETIN, O2 Czech Republic, ICZ, České Radiokomunikace, Master Internet, CE Colo Czech, T-Mobile Czech Republic, VSHosting, Coolhousing

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Regulace se týká pouze těch poskytovatelů, kteří mají technickou kontrolu nad provozem infrastruktury – tedy mohou ovlivnit její bezpečnost. Nevztahuje se na subjekty, které pouze přeprodávají služby bez přístupu k technické správě, ani na organizace provozující servery jen pro vlastní potřebu. Povinnosti se liší podle velikosti podniku: střední podniky podléhají režimu nižších povinností, velké podniky režimu vyšších povinností.

Poskytovatelé služby datového centra se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.10 Poskytování služby sítě pro doručování obsahu (CDN)

Co to je?

Služba pro doručování obsahu (Content Delivery Network) je geograficky distribuovaná síť serverů, která je určena k optimalizaci doručování digitálního obsahu koncovým uživatelům.

Jak to funguje?

Tato síť ukládá kopie obsahu, jako jsou webové stránky, obrázky nebo jiná média, na okrajové servery (edge servery). Tyto okrajové servery jsou strategicky umístěny blíže k uživatelům po celém světě. Hlavním smyslem CDN je přiblížit obsah k uživatelům, což vede k optimalizaci výkonu, zvýšení dostupnosti a ochraně origin serverů před přetížením. Když si uživatel vyžádá daný obsah (např. načte webovou stránku), systém CDN automaticky přesměruje tento požadavek na geograficky nejbližší dostupný edge server. Tímto způsobem se minimalizuje vzdálenost, kterou musí data urazit, a eliminuje se nutnost neustálého načítání dat z původního zdroje, který by jinak mohl být příliš vzdálen nebo přetížen. Výsledkem je tedy snížení latence, urychlení načítání obsahu a efektivní rozložení zátěže mezi edge servery.

Příklady poskytovatelů

Cloudflare, Amazon Web Services (AWS), Akamai, VSHosting

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Při posuzování regulace sítí pro doručování obsahu je klíčová samotná charakteristika a provoz služby, nikoliv povaha doručovaného obsahu. To znamená, že regulace se uplatňuje bez ohledu na to, zda je prostřednictvím CDN doručován webový obsah, multimédia či softwarové aktualizace. Zásadní roli zde opět hraje velikost poskytovatele služby, která se pro účely regulace určuje dle doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003. Velké podniky poskytující službu sítě

pro doručování obsahu budou v tomto případě v režimu vyšších povinností, zatímco podniky o střední velikosti se nachází v režimu povinností nižších.

Poskytovatelé sítě pro doručování obsahu se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.11 Správa kvalifikovaného systému elektronické identifikace

Co to je?

Jedná se o službu, pomocí které se lze přihlašovat k on-line službám veřejné správy, případně k on-line službám dalších subjektů. Slouží pro vzdálené prokazování totožnosti tam, kde to vyžaduje právní předpis nebo výkon působnosti prokázání totožnosti.

Jak to funguje?

Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci (dále jen "zákon o elektronické identifikaci"), systém elektronické identifikace je hmotná či nehmotná jednotka obsahující identifikační údaje, která se používá k autentizaci pro účely on-line služby. Systém elektronické identifikace je však nutno chápat v pojetí širším, zahrnujícím rovněž proces autentizace. Systém elektronické identifikace tedy zaštiťuje poskytování dvou do jisté míry samostatných služeb, z nichž první spočívá ve vydávání prostředků pro elektronickou identifikaci, obsahem druhé je potom vlastní umožnění procesu autentizace.

Kvalifikovaný systém elektronické identifikace pak musí splňovat podmínky stanovené zákonem o elektronické identifikaci. Jedním ze základních požadavků je, aby umožňoval poskytnutí služby národního bodu pro identifikaci a autentizaci (NIA). NIA je nástroj pro bezpečné a zaručené ověření totožnosti uživatele on-line služeb poskytovaných zejména veřejnou správou. Poskytovatelé těchto on-line služeb potřebují zaručenou informaci o tom, kdo se jako klient přihlašuje k jimi poskytovaným službám.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Kvalifikovaný správce systému elektronické identifikace je poskytovatel regulované služby v režimu vyšších povinností.

Kvalifikovaným správcem systému elektronické identifikace může být pouze státní orgán nebo osoba, které byla udělena akreditace Digitální a informační agenturou (dále jen "DIA"). Seznam udělených akreditací pro správu kvalifikovaného systému elektronické identifikace má DIA zveřejněn na svých webových stránkách: Seznam udělených akreditací pro správu kvalifikovaného systému elektronické identifikace | DIA. Seznam všech kvalifikovaných správců usazených v České republice spolu s jimi vydávanými prostředky pro elektronickou identifikaci je pak veden na informačním webu Identity občana: https://info.identita.gov.cz/idp/.

16.12 Poskytování služby vytvářející důvěru (TSP)

Co to je?

Služby vytvářející důvěru jsou elektronické služby, které zajišťují bezpečnost a důvěryhodnost elektronických transakcí. Tyto služby zahrnují například elektronické podpisy, elektronické pečetě, elektronická časová razítka a další služby, které zajišťují integritu a autenticitu elektronických dokumentů. Kompletní výčet služeb vytvářejících důvěru je uveden v čl. 3 bodu 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (dále jen „nařízení eIDAS").

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Rozlišujeme mezi kvalifikovaným a nekvalifikovaným poskytovatelem služby vytvářející důvěru. Kvalifikovaný poskytovatel je ten, který oznámí záměr poskytovat kvalifikovanou službu vytvářející důvěru orgánu dohledu – DIA, a na základě následného procesu posouzení (zjednodušeně) je zapsán na seznam kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru. Tento seznam má DIA zveřejněn na svých webových stránkách (Seznam kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru a poskytovaných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru | DIA). Nekvalifikovaný poskytovatel služby vytvářející důvěru může poskytovat povahou stejnou službu jako kvalifikovaný poskytovatel, avšak svůj záměr neohlašuje, neprochází procesem posouzení a jeho služba vytvářející důvěru není kvalifikovanou.

Do vyššího režimu spadají všichni kvalifikovaní poskytovatelé služby vytvářející důvěru bez ohledu na velikost podniku a dále nekvalifikovaní poskytovatelé služby vytvářející důvěru, kteří jsou zároveň velkým podnikem.

Do nižšího režimu spadají nekvalifikovaní poskytovatele služby vytvářející důvěru, kteří jsou zároveň středním podnikem, malým podnikem nebo mikropodnikem.

Do regulace nespadá poskytování služby vytvářející důvěru, které jsou používány výhradně v rámci uzavřených systémů vyplývajících z vnitrostátního práva nebo z dohod mezi určeným okruhem účastníků a zároveň nemá žádný vliv na třetí osoby. Zjednodušeně řečeno se jedná o situace, kdy subjekt využívá a sám provozuje služby za účelem řízení svých vnitřních procesů. např. organizace provozuje interní certifikační autoritu vydávající certifikáty pro své zaměstnance, a to pouze za účelem přihlašování k informačním systémům organizace a elektronickému podepisování interních dokumentů dané organizace.

Poskytovatelé služby vytvářející důvěru se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.13 Poskytování řízené služby s výjimkou služby uvedené v bodu 16.14 (MSP)

Co to je?

Řízená služba (MSP – Managed Service Provider) znamená dlouhodobou správu technických aktiv zákazníka – například IT infrastruktury, systémů, aplikací nebo sítí. Nejde o jednorázovou instalaci nebo implementaci, ale o průběžnou správu, provoz, monitoring, údržbu nebo podporu.

Jak to funguje?

MSP přebírá část role interního IT oddělení. Typicky zajišťuje provozní dohled, aktualizace, zálohy, helpdesk nebo provoz infrastruktury. Služba může být poskytována na dálku nebo on-site a často využívá nástroje pro vzdálený management.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Jednorázové projekty, prodej hardware/software bez správy obvykle nespadají do definice řízené služby. Podstatný prvek je kontinuita činnosti.

Regulace se týká pouze B2B poskytovatelů – poskytovatelů, kteří poskytují službu osobám odlišným od spotřebitele (tedy i organizačním složkám státu, samosprávám a jiným subjektům, které nemají v daném vztahu postavení spotřebitele).

Velké podniky spadají do vyššího režimu, střední podniky do nižšího režimu. Speciální podkategorií jsou bezpečnostní řízené služby (MSSP).

Pokud je služba poskytována jiné entitě s právní subjektivitou, jedná se o poskytování regulované služby, tedy i poskytování této služby v rámci holdingu.

Poskytovatelé řízených služeb se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.14 Poskytování řízené bezpečnostní služby (MSSP)

Co to je?

Řízená bezpečnostní služba (MSSP – Managed Security Service Provider) je forma řízené služby zaměřená přímo na kybernetickou bezpečnost. Nejde jen o IT správu, ale o činnosti související s řízením bezpečnostních rizik – například monitoring hrozeb, reakci na incidenty, penetrační testování, bezpečnostní audity nebo implementace bezpečnostních opatření.

Jak to funguje?

MSSP využívá specializované bezpečnostní nástroje (SIEM – Security Information and Event Management, IDS – Intrusion Detection System, IPS – Intrusion Prevention System, EDR – Endpoint

Detection System) a provozuje služby typu SOC (Security Operations Center), MDR (Managed Detection and Response) nebo IAM (Identity Access Management).

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Nepatří sem pouhá instalace antiviru nebo dodávka firewallu bez další správy.

Stejně tak interní bezpečnostní tým organizace není MSSP. Pozor ale na poskytování služeb jiným entitám s právní subjektivitou (většinou na jiné IČO), například v rámci koncernu, takováto služba už je považována za regulovanou.

Podobně jako u regulace řízených služeb je zde regulace zúžena pouze na režim B2B, tedy na poskytování mezi podnikateli, respektive poskytování služby osobám odlišným od spotřebitele (tzn. i organizačním složkám státu, samosprávám a jiným subjektům, které nemají v daném vztahu postavení spotřebitele).

Jedním z příkladů poskytování této služby je VPN (Virtual Private Network) – pokud je prodána jako produkt a zákazník si ji spravuje sám, nejde o regulovanou službu. Naopak VPN, kterou organizace využívá k zavedení bezpečnostních opatření, a která je provozovaná a spravovaná jako služba (monitoring, aktualizace, incident handling) už spadá do řízených bezpečnostních služeb.

MSSP jsou podmnožinou řízených služeb, ale kvůli dopadu na bezpečnost mají vlastní kategorii. Velké podniky spadají do vyššího režimu, střední do nižšího.

Poskytovatelé řízených bezpečnostních služeb se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.15 Poskytování služby on-line tržiště

Co to je?

On-line tržiště je digitální platforma, která slouží jako prostředník mezi zákazníky a různými prodejci nebo jinými osobami a umožňuje jim uzavírat smlouvy na dálku. Jedná se o virtuální nákupní platformu, která dává prostor různým prodejcům možnost nabízet své zboží a služby. Zákazníci si tedy mohou vybírat ze široké škály nabídek a smlouvu uzavírají přímo s danými prodejci, aniž by museli opustit platformu. Tato služba využívá software, ať už ve formě webové stránky, její části, nebo mobilní aplikace, kterou provozuje někdo jiný než samotní prodejci.

Jak to funguje?

On-line tržiště funguje na principu poskytování technické infrastruktury a uživatelského rozhraní, které umožňuje prodejcům nabízet své produkty nebo služby a zákazníkům tyto nabídky procházet, porovnávat a nakupovat. Když se zákazník pro některé nabízené zboží rozhodne, daná transakce (objednávka a platba) probíhá přímo mezi zákazníkem a konkrétním prodejcem. On-line tržiště se

tedy na samotném prodeji nepodílí přímo, ale pouze ho umožňuje. Klíčový je zejména aspekt, že zákazníci si mohou na jednom místě vybírat a nakupovat od více různých prodejců.

Příklady poskytovatelů

Mezi významné světové poskytovatele on-line tržiště patří například Amazon, eBay nebo Alibaba. V České republice nalezneme třeba Heureka.cz nebo Aukro.cz.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Regulace on-line tržišť je složitější, protože se dotýká více oblastí – ochrany spotřebitele, kybernetické bezpečnosti a digitálních služeb. Pro účely regulace je klíčové, že poskytovatel on-line tržiště spadá pod režim nižších povinností, pokud se jedná o střední nebo velký podnik (dle doporučení Komise 2003/361/ES). Malé podniky tedy nejsou regulovány vůbec. V neposlední řadě je třeba myslet na fakt, že i když zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, mluví o uzavírání smluv s „prodávajícím nebo jinou osobou“, evropská směrnice, ze které definice vychází, zdůrazňuje, že on-line tržiště umožňuje uzavírat smlouvy s více obchodníky nebo spotřebiteli. To je klíčový rozdíl. Nestačí, když platforma zprostředkovává prodej jen jednoho prodejce. Musí jich být více, aby se jednalo o skutečné "tržiště".

Na závěr se hodí doplnit, že klasický e-shop není on-line tržištěm.

Poskytovatelé služby on-line tržiště se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.16 Poskytování služby internetového vyhledávače

Co to je?

Internetový vyhledávač je digitální služba, která uživatelům umožňuje vkládat dotazy za účelem vyhledávání v zásadě na všech internetových stránkách nebo na všech internetových stránkách v určitém jazyce na základě dotazu na jakékoli téma v podobě klíčového slova, hlasové žádosti, sousloví nebo jiného zadání a která poskytuje výsledky v jakémkoli formátu, v nichž lze nalézt informace související s požadovaným obsahem – dle definice v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 (P2B Regulation).

Nejedná se o specializované vyhledávače, které prohledávají pouze omezenou, předem definovanou databázi (např. interní vyhledávače e-shopů, srovnávače zboží nebo vyhledávače v rámci sociálních sítí).

Jak to funguje?

Fungování internetového vyhledávače je typicky postaveno na třech základních, automatizovaných krocích, které vyžadují rozsáhlou a nepřetržitě pracující technologickou infrastrukturu (servery, databáze, datová centra) a komplexní algoritmy:

Procházení (Crawling): Speciální automatizované programy (tzv. crawlery, roboti, spiders) systematicky prozkoumávají web sledováním odkazů z jedné stránky na druhou. Shromažďují informace o obsahu, struktuře a odkazech na navštívených stránkách.

Indexování: Shromážděné informace jsou analyzovány, zpracovány a uloženy do obrovské, rychle přístupné databáze – tzv. indexu vyhledávače. Indexování umožňuje rychlé dohledání relevantních stránek při zadání dotazu.

Hodnocení (Ranking): Po zadání dotazu vyhledávač pomocí komplexních algoritmů (např. Google PageRank a jeho nástupci) analyzuje indexované stránky, určuje jejich relevanci a kvalitu pro daný dotaz, a nakonec uživateli zobrazí seřazený seznam výsledků.

Některé služby internetového vyhledávače (agregátory či meta-vyhledávače) částečně nebo zcela spoléhají na infrastrukturu a výsledky jiných vyhledávačů. Přesto tyto služby splňují definici internetového vyhledávače, dokud umožňují vyhledávání na všech internetových stránkách.

Příklady poskytovatelů

Google Search, Microsoft Bing, Yandex, DuckDuckGo, Brave Search nebo český Seznam.cz

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Rozhodujícím faktorem pro zahrnutí služby pod definici internetového vyhledávače není technická infrastruktura nebo vlastnictví indexu, ale rozsah a účel služby. Pokud tedy služba umožňuje uživatelům vyhledávat v zásadě na všech internetových stránkách, obsah není předem omezen nebo uzavřen a služba nemá předem definovanou, uzavřenou sadu dat, v níž se vyhledává, služba pravděpodobně do regulace spadat bude.

Pokud ale služba slouží k prohledávání uzavřeného, specifického a definovaného obsahu (ať už jde o produkty, lidi, nebo vědecké práce), pak se tato regulace s největší pravděpodobností této služby netýká.

V případě, že je poskytovatel této služby velkým nebo středním podnikem, spadá do režimu nižších povinností.

Poskytovatelé služby internetového vyhledávače se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.17 Poskytování platformy sociální sítě

Co to je?

Platforma sociální sítě je digitální služba, která uživatelům umožňuje se vzájemně propojovat, sdílet obsah, objevovat informace a komunikovat napříč různými zařízeními, a to ve formě textových zpráv, obrázků, videí nebo jiných doporučení. Hlavním účelem je podpora interakce a sdílení v on-line komunitě. Jedná se tedy o on-line prostor pro setkávání, navazování kontaktů a vyměňování

informací. Tato definice vychází jak z nového zákona o kybernetické bezpečnosti, tak z evropské směrnice NIS2.

Jak to funguje?

Typicky platforma sociální sítě funguje na principu uživatelských profilů a obsahu generovaného samotnými uživateli. Uživatelé si vytvářejí profily, na kterých prezentují informace o sobě, a následně mohou sledovat jiné uživatele, připojovat se do skupin nebo publikovat vlastní příspěvky. Systém platformy pak zajišťuje doručování tohoto obsahu, propojuje uživatele a nabízí funkce pro komentování, sdílení nebo reakce. Důležitou součástí jsou také algoritmy, které doporučují relevantní obsah a kontakty.

Příklady poskytovatelů

Mezi nejznámější globální poskytovatele platforem sociálních sítí patří například Facebook, YouTube nebo Instagram. V České republice existují také místní platformy, například Dikobraz či Bezones.cz nebo dříve Lidé.cz.

Relevantní znaky pro zařazení do regulace

Regulace se dotýká poskytovatelů platforem sociálních sítí, kteří jsou kvalifikováni jako střední nebo velký podnik. Tito poskytovatelé jsou pak považováni za poskytovatele regulované služby v režimu nižších povinností.

Poskytovatelé platforem sociálních sítí se řídí prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2690, které stanovuje bezpečnostní opatření k zavedení v organizaci a pravidla pro hlášení kybernetických bezpečnostních incidentů. Blíže Regulace poskytovatelů digitálních služeb | Portál NÚKIB.

16.18 Provozování Národního CERT

Předpokladem pro provozování Národního CERT je uzavření veřejnoprávní smlouvy s NÚKIB. Před uzavřením veřejnoprávní smlouvy zájemce o provozování Národního CERT prokazuje splnění podmínek uvedených v novém zákonu o kybernetické bezpečnosti. Po uzavření veřejnoprávní smlouvy zveřejní NÚKIB na svých internetových stránkách údaje o provozovateli Národního CERT.

Úlohu Národního CERT aktuálně zajišťuje sdružení CZ.NIC.

3 Podmínky využití informací

Využití poskytnutých informací probíhá v souladu s metodikou Traffic Light Protocol. Informace je označena příznakem, jenž určí podmínky použití informace. Jsou stanoveny následující příznaky s uvedením charakteru informace a podmínkami jejich použití:

Barva	Podmínky použití
TLP:RED	Informace nemůže být poskytnuta jiné osobě než té, které byla informace určena, nebudou-li výslovně stanoveny další osoby, kterým lze takovou informaci poskytnout. V případě, že příjemce považuje za důležité informaci poskytnout dalším subjektům, lze tak učinit pouze se souhlasem původce informace.
TLP:AMBER+STRICT	Informace může být sdílena pouze v rámci organizace příjemce, a to pouze osobám, které splňují need-to-know a jejichž informování je důležité pro vyřešení problému či hrozby uvedené v informaci.
TLP:AMBER	Informace může být sdílena v rámci organizace příjemce a jejím partnerům, a to pouze osobám, které splňují need-to-know a jejichž informování je důležité pro vyřešení problému či hrozby uvedené v informaci.
TLP:GREEN	Informace může být sdílená v rámci organizace příjemce a případně také s dalšími partnerskými subjekty příjemce, avšak nikoli skrze veřejně dostupné kanály; příjemce musí při předání zajistit důvěrnost komunikace.
TLP:CLEAR	Informace může být dále poskytována a šířena bez omezení. Případné omezení na základě práva duševního vlastnictví původce a/nebo příjemce či třetích stran nejsou tímto ustanovením dotčena.

Verze dokumentu			
datum	**verze**	**změněno**	**popis změny**
31. října 2025	1.0	OREG	Vytvoření dokumentu
3. listopadu 2025	1.1	OREG	Úprava cloud computingu, MSP a MSSP
12. března 2026	1.2	OREG	Úprava popisu služeb 16.1, 16.2; úprava příkladu poskytovatele u služby 16.7 a 16.15

19. června 2026	1.3	OREG	Přidání informace u služby 16.1
19. listopadu 2026	1.4	OREG	Aktualizace informací u služeb 16.1 a 16.2, úprava příkladu poskytovatele u služby 16.4 a 16.10